

Egonun Mezarı ve Ruhun Dirilişı

Bireysellikten -yani bencillik ve egoizmden- kurtulabildiğimiz ölçüde, beşerî zaatlardan ve kusurlardan da arınır; insanlığımızın farkındalığını gerçek anlamda yaşamaya başlarız.

Gerçekten de bireysellik, eğer yalnızca “ben” odaklı bir yaşam biçimine dönüşürse, insanı içsel olarak yalnızlaştırır ve evrensel değerlere yabancılaştırır.

Oysa bencillikten sıyrıldıkça, kalbimiz başkalarının varlığını da içine alacak kadar genişler.

“İnsanlığımızın farkındalığını yaşamak”, aslında öz benliğimizde saklı olan o kadim ışığı hatırlamak gibidir.

Bu farkındalıkla yaşamak ise yalnızca kusurlardan arınmak değil; sevgiyle, anlayışla ve şefkatle var olmayı bilinçli bir şekilde seçmektir.

Bu bağlamda, Kıyam Bayramı (Paskalya), yalnızca Mesih’in mezardan dirilişini değil; aynı zamanda insan ruhunun karanlıktan aydınlığa, uyuşukluktan uyanışa geçişini simgeler.

Bu bayram, bize şunu hatırlatır: Yaşam, ölüme galip gelebilir. Ama bu galibiyet, önce içimizdeki "**ben**"e karşı verilen mücadeleyle başlar.

Yaşamı var eden, besleyen ve geliştiren şey ruhtur.

Ruh; iyiliklerin, güzelliklerin ve erdemli davranışların gerçek kaynağıdır.

Ancak bu kaynağın önünde, çoğu zaman “nefis” ya da “ego” dediğimiz büyük bir kaya durur.

Ve bu kaya yerinden kaldırılmadan, içimizdeki Ruh Pınarı özgürce akamaz.

Kıyam, işte bu yüzden sadece bir tarihsel olay değil; aynı zamanda bir içsel devrimdir.

Kötülüğe ölmek, iyiliğe dirilmek demektir. Egonun mezarında kalan yönlerimizi geride bırakmak; ruhun aydınlığına doğmaktır.

Çünkü ego, kiriyle, pasıyla ve tortusuyla ruhun kanalını tıkar; içsel akışı bozar.

Kibir, önyargı, bencillik, haset, bağımlılıklar ve vicdansızlık gibi tortular bu tıkanıklığın başlıca nedenlerindendir. Bu engellerle yüzleşmek ve onları aşmak, insanın kendini tanıma ve bilme yolculuğunun zor ama gerekli duraklarıdır.

Mesih'in ölümü ve dirilişi, işte bu büyük kayanın nasıl devrileceğini gösterir. O, acıların ve ıstırapların içinden geçerek mezarı aydınlığa çevirdi. Ruhun, beşerî zaaflara karşı nasıl zafer kazanabileceğini öğretti.

Kıyam Bayramı, bu büyük dönüşümün çağrısıdır: Dıştan içe, tali yollardan ana yola; sahte benliklerden hakiki benliğe bir yürüyüş çağrısı...

Bu yol, hakikatin ve yaşamın yoludur.

Unutmayalım: İnsan, yalnızca bildiği kadar değil; anlamlandırdığı kadar insandır. Ve gerçekten dirildiği kadar yaşar. Çünkü diriliş, yalnızca bedensel değil; aynı zamanda zihinsel, ahlaki ve ruhsaldır.

Kıyam; içsel insanın uyanışı, vicdanın ayağa kalkışı, karanlığa gömülmüş yönlerimizin ışığa kavuşmasıdır.

Bu bayramın hazırlık süreci ve kutlaması, ruhun yeniden doğuşunu simgeler.

Kendimize dönmeyi, ışığa açılmayı ve hizmet merkezli bir yaşamı seçmeyi hatırlatır.

Bu vesileyle, Mardin'de yaşayan Süryanilerin şahsında Hristiyan âleminin Kıyam Bayramını yürekten kutluyorum.

Mesih'in mezarını aydınlatan ilahi ışık, insanlığımızı ısıtsın ve yaşam yolunu aydınlatsın. Ülkemiz başta olmak üzere, tüm dünyada huzura ve istikrara vesile olsun.

Sevgiyle, dirilişle, ışıkla ve umutla kalın.

Yusuf Beğtaş